

РЕШЕНИЕ

№ 3398

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав, в публично заседание на 08.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **2230** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Делото е образувано по жалба на Х. П. Х. с ЕГН [ЕГН], държавен служител – старши полицаи в група „Охрана на обществен интерес“, на сектор „Охранителна полиция“ при 09 РУ – СДВР, със съдебен адрес в [населено място], [улица], блок Д, ет.1, офис 107, чрез адв. Я. А., против Заповед № 513з – 7289/17.10.2019г. на директора на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

С жалбата се иска от съда да постанови отмяната за заповедта, като се твърди съществено нарушение на процесуалните правила при извършването на проверката за установяване на дисциплинарното нарушение, неправилно тълкуване и прилагане на материално – правните разпоредби. Претендира, че наложеното наказание не съответства по степен и тежест на извършеното от жалбоподателя. Счита, че в конкретния случай чл. 194, ал.2, т.1 от ЗМВР е неприложим, тъй като не била налице нито една от хипотезите на чл. 200, ал.1, т. 11 от ЗМВР. В резюме останалите доводи се свеждат до следното:

-Счита допуснато нарушение, тъй като не били описани фактическите основания за издаване на акта, както и липсвали факти и основания в какво точно се изразява квалифицираното от органа нарушение.

--Претендира нарушение на чл. 210, ал.1 от ЗМВР

-Счита за неправилна преценката на органа за извършване на нарушението, поради липса на мотиви за индивидуализацията на наказанието и неговия размер

-Не била посочена точната разпореда, поднормативен акт и др. , които са нарушени, материална или процесуална норма във връзка с правното основание за издаването на оспорената заповед – чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР.

-Претендира, че на другия участник в дисциплинарното производство – К. К., на който е вменено същото нарушение с идентична фактическа обстановка, било наложено наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Жалбата пред съда се поддържа от чрез адв. Я. А. , в който в ход по същество претендира и основателността ѝ.

Ответникът – директорът на СДВР чрез юрк. К. оспори жалбата изцяло, като неоснователна, претендира законосъобразност на оспорената заповед на всички основания по чл. 146 АПК вр. С приложимите норми за ЗМВР.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София – град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт по реда на чл. 168, ал.1 и ал.2 вр. с чл.146 АПК, от фактическа и правна страна прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспорената заповед е връчена на 03.02.2020г. на жалбоподателя, а жалбата до съда е подадена на дата 13.02.2020г., с което е спазен 14 – дневния преклузивен срок. Жалбата се явява процесуална допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността на оспорването:

Със заповед № 513з – 7289 от 17.10.2019г. на директора на СДВР – старши комисар Г. Х., на жалбоподателя по делото Х. П. Х. , в качеството му на държавен служител в системата на МВР, заемащ длъжността старши полицай в група „Охрана на обществения ред“, на сектор „Охранителна полиция“ при 09 РУ – СДВР, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година.

Не е спорно и се установява от представените по делото кадрови справки, че жалбоподателят е заемал посочената в оспорената заповед длъжност.

Дисциплинарното производство по издаването на оспорената по делото заповед е образувано със заповед № 513з4372 от 31.05.2019г. на директора на СДВР, на основание чл.205, ал.2 ЗМВР срещу жалбоподателя. Проверката е разпоредена във връзка с постъпила в СДВР докладна записка (л. 43 от делото)и съдържащи се в нея предварителни данни за нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.2, т.1 и т.4, чл. 205, ал.2 ЗМВР, като при проверката да се установи неговия извършител. Конкретно се касае за постъпила докладна записка № 513р – 45200 от 31.05.2019г. по описа на СДВР във връзка с публикации в електронни медии. Проверката е възложена на основание чл. 43, ал.3, точка 2 и ал.4 ЗМВР, във връзка с Правила за организацията и работата в МВР с предложения и сигнали, утвърдени със

Заповед №8121з1432/25.11.2015г. на министъра, последващо изменена и допълнена, като проверката е възложена на комисия с председател – комисар Т. Т. и членове служителите – К. С., Г. А., В. А.. На комисията е указано за резултата от проверката да изготви писмена справка в срок до 10.06.2019г., но с предложение от последната дата - л. 41 от делото, е поискано удължаването на срока на проверката, тъй като са открити данни за друго извършено нарушение - във връзка със снето писмено сведение от проверявани лица, на които служителите от 09 РУ-СДВР са извършили полицейска проверка на 30.05.2019г. - полицаите Х. П. П. и К. Б. К., били изискани видеозаписи на охранителни камери в района, като и комуникацията по радиоефира, на 09 РУ - СДВР, които били подробно описани в два протокола от 04.06.2019г. от проверяващите, при детайлен анализ на всички събрани материали комисията установила, че имало съществени разминавания и неуточнени детайли, свързани с проверката на лицата в снетите писмен и сведения от подателя на сигнала и неговия свидетел, както и дадените сведения от полицейските служители. Били снети допълнителни сведения от от П. - свидетел и участник в проведения разговор на 30.05.2019г. и от полицаи К., необходимо било да бъде снето допълнително сведение и от полицаи П. - жалбоподателя по делото, което до тогава било препятствано , тъй като бил настанен в болнично заведение за лечение.

Със заповед I 513з-4542/10.06.2019г. на директора на СДВР, срокът за проверката е удължен до 19.06.2019г.включително. В срока за проверката е изготвена справка за резултатите - с рег.№ 513р-50504/19.06.2019г. , подписана от всички членове на комисията, определени със заповедите на директора на СДВР. По подробно изложени фактически и правни съображения, по отношение на полицаи Х. П., е направено предложение за установените нарушения на служебната дисциплина, съгласно чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР, да му бъде наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 1 година. Изводите на комисията за събрани данни за допуснато нарушение на служебната дисциплина са възприети изцяло като фактически и правни основания в оспорената заповед, в това число и предложението за вида и размера на дисциплинарното наказание.

На жалбоподателя е снето само едно писмено обяснение - при проверката по докладната записка за фактите, изнесени в медиите, впоследствие същият е продължил да се намира в болница. Изводите в Справката са направени само въз основа на допълнително снетото обяснение от другия полицаи К.. В справката е обсъдено снетото писмено обяснение от полицаи Х. - на л. 4/5 от нея, обсъдени са резултатите от проверката на охранителните камери - л. 8/9 от справката, както и служебните документи за разстановката на силите и данните за дейността на наряда, конкретно АП 203 в състав - полицаите Х. и К. на 30.05.2019г. за времето от 07:00ч. до 19:00ч., като жалбоподателят П. бил назначен като шофьор на служебния автомобил. Конкретно е установен пропуск за проверения лек автомобил "Мерцедес CLK 200", извършена от жалбоподателя П. в периода на дежурството, но за тази проверка не е съставен протокол по Приложение 1 от Инструкция № 8121з-464/26.08.2014г. по чл. 81, т.4, ал.2 от ЗМВР за извършена проверка на лични вещи, превозни средства, кораби, въздухоплавателни средства, контейнери и на вещите, превозвани в тях.

В хода на проверката комисията е изискала и обсъдила в справката кадрова справка за

жалбоподателя - л- 9/10 от справката на комисията.

Съгласно докладна записка от 29 юли 2019г. от К. С., член на назначената дисциплинарна комисия, при проведен разговор с жалбоподателя, същият нямал възможност да се яви пред комисията, тъй като бил в отпуск поради временна нетрудоспособност до 23.07.2019г., като след изтичането на този срок ще се запознаел със справката на комисията за резултатите от проверката - като се яви при началника на сектор Охранителна полиция при 09 РУ - СДВР инспектор Г. А..

По делото е представена покана от директора на СДВР до жалбоподателя от дата 12.07.2019г. за даване на писмени обяснения по констатациите на комисията, като е посочено, че с описаните действия е допуснал нарушение на служебната дисциплина по конкретни разпоредби, възпроизведени в мотивите на оспорената по делото заповед. Тази покана е връчена на 24.07.2019г. на жалбоподателя, на която дата същият се е запознал и със справката на комисията за резултатите от проверката.

Конкретно съгласно поканата, на основание чл. 206, ал. 1 - 4 от ЗМВР и във връзка с проверката по заповед №513з-4372/31.05.2019 г., жалбоподателят е бил поканен да даде писмени обяснения за допуснати от него дисциплинарни нарушения, изразяващи се в това, че за времето от 07,00 ч. до 19,00 ч. на 30.05.2019 г. е бил назначен в наряд, като Автопатрул (АП) 203 съвместно с младши инспектор К. К. - старши на наряда, а жалбоподателят като водач на служебния автомобил, като на 30.05.2019 г., около 13,50 ч. в [населено място], на [улица], срещу № 8, е спрял и извършил проверка на лек автомобил „Мерцедес CLK 200" с рег. [рег.номер на МПС] , с водач С. С. К. и пътник Р. Н. П., като при проверката на лицата е извършил следното:

-,1.От прослушаните аудио файловете на проведената комуникация в радио ефира и телефоните на ОДЧ при 09 РУ - СДВР, за времето от 13,15 ч. до 14,15 ч. на 30.05.2019 г.,отразени в протокол рег. № 513р-45825/04.06.2019 г. е установено, че никой от двамата Ви назначени в наряд, като АП 203 за времето от 07,00 ч. до 19,00 ч. на 30.05.2019 г. не докладва за приложените от Вас полицейски правомощия при спирането и извършената около 13,50 ч. на 30.05.2019 г. проверка на лек автомобил „Мерцедес CLK 200", тъмно син, рег. [рег.номер на МПС] , неговия водач С. С. К., и пътника Р. Н. П., с което не сте изпълнили задълженията си съгласно чл. 59, ал. 1 „Нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за: 1. всяко изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение и прилагано полицейско правомощия" от Инструкция № 81213-929/02.12.2014 г. за патрулно-постова дейност.“

-2.От извършения преглед на файл (отразен в протокол рег. № 513р -45829/04.06.2019 г.) от камера за видеонаблюдение, наблюдаваща пътното платно на [улица]пред № 8, и снетото писмено сведение от С. С. К. е установено, че на управлявания от него автомобил „Мерцедес" с рег. [рег.номер на МПС] е извършена проверка от Вас. От представената служебна документация, изискана от началника на 09 РУ - СДВР е установено, че не е изготвен и предоставен на провереното лице протокол по чл. 81, точка 4, ал. 2 от Закона за МВР, задължение на полицейските служители съгласно чл. 6, ал. 1 „За всички случаи на извършена проверка на лични вещи, превозни, средства, кораб, въздухоплавателни средства, контейнери и на вещите, превозвани в тях, по чл.81 ЗМВР полицейският орган е длъжен да състави протокол (приложение № 1)." от

Инструкция № 81213-464/26.08.2014 г. за реда и условията за извършване на проверки по чл. 81, ал. 1 и 2 и чл. 83, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи от полицейските органи.“

На следващо място, в поканата се съдържа и правна квалификация на посоченото бездействие, съставляващо според органа нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, алинея 2, точка 1 и точка 2, във връзка с чл. 197, алинея 1, точка 3, ЗМВР, за което на основание чл.200, алинея 1, точка 11 от същия закон се налагало дисциплинарно наказание „порицание“. С поканата е предоставен срок за писмени обяснения - 24 часа след получаването, като такива не са депозираны, установено с протокол от 29.07.2019г.

Със справката за резултатите от проверката директорът на СДВР се е запознал на 20.06.2019г., като е поставена резолюция Да, втора резолюция "да, изрично обозначение, че касае директор на СДВР, е поставена и на 11.07.2019г. - видно от съдържанието на отбелязванията върху първата страница на справката на л. 26 от делото.

При така изложеното по фактите, съдът приема от правна страна следното:

Оспорената по делото заповед е издадена от компетентен орган по чл.204, т. 3 ЗМВР, предвид правомощията на директора на СДВР да налага всички дисциплинарни наказания на подчинените му служители.

От събраните доказателства по делото се установява, че формално е спазена процедурата по налагане на дисциплинарни наказания в МВР – спазени са процесуалните срокове, предоставена е възможност служителят на МВР да се запознае с материалите по преписката, да заяви своето становище пред дисциплинарно-наказващия орган преди да му бъде наложено наказанието - изискванията по чл.206 ЗМВР.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство , в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените в закона дисциплинарни наказания. Съгласно нормата на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР дисциплинарно нарушение е неизпълнение на служебни задължения, а съобразно нормата на чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР за неизпълнение на служебни задължения се налага дисциплинарно наказание „порицание“.

Установяването на отговорността обаче е ограничено със срок - два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му - чл.195, ал.1 ЗМВР. В случая този срок е спрял да тече, тъй като видно от данните по делото, още в срока за проверката от комисията, жалбоподателят е бил в болница и след това, конкретно на л. 78 -82 от делото, страници 62 - 65 от административната преписка, на които ответникът се е позовал, са издадени болнични листове на жалбоподателя и конкретно за следните периоди: от 03.06.2019г.- 23.06.2019г. - л. 81 от делото; от 24.07.2019г. до 22.08.2019г. - л. 80 от делото;- от23.08.2019г. до 21.09.2019г. и от 22.09.2019. до 06.10.2019г.

Видно от периодите от време на болничните листове, то жалбоподателят не е бил в отпуск по болест за периода от 24.06.2019г. включително до 23.07.2019г.включително. Следователно, за този период е изтекъл част от срока за налагане на дисциплинарното

наказание - срок от 30 дни. Срокът е възобновен на 06.10.2019г., като в рамките на оставащия срок до два пълни месеца, е издадена оспорената по делото заповед.

Предвид на всичко изложено, оспорената по делото заповед е издадена от компетентен орган, както предвид спазването на срока по чл.195, ал.1 ЗМВР, така и предвид издаването на заповедта от директор на областна дирекция, компетентен орган да наложи процесното дисциплинарно наказание, също са спазени от формална страна изискванията за съдържание и форма, в това число са обсъдени и процесуалните срокове, като органът се е позовал на болничните листове, издадени на жалбоподателя, което е обусловило и спирането им. В хода на издаването ѝ не са нарушени правата на жалбоподателя, доколкото същият е дал обяснения в хода на разследването, запознал се е със справката на комисията с резултатите от проверката, след което е бил поканен да даде писмени обяснения на основание чл.206, ал.1 ЗМВР – с покана, връчена на жалбоподателя на 24.07.2019г., но такива обяснения не са дадени. От събраните доказателства по делото се установява, че формално е спазена процедурата по налагане на дисциплинарни наказания в МВР, а доводите в жалбата за обратното не се споделят.

По материалната законосъобразност на заповедта съдът приема следното:

Изложените в жалбата съображения, че заповедта не съдържа определени елементи по изискванията на чл.210 ЗМВР за съдържание, на първо място не съответстват на съдържанието на заповедта - например относно вината, изложени са достатъчни фактически и правни съображения, които позволяват проверка на волята на органа. Доколко правилно е определена вината на жалбоподателя и индивидуализирана отговорността му, е въпрос по същество и на материалната законосъобразност на заповедта.

По делото не е спорно, че жалбоподателят в качеството си на дежурен като част от екипа на АП 203 към 09 РУ-СДВР, действително на посочената дата и час в заповедта е извършил проверка на лекия автомобил "Мерцедес", като за извършената проверка е следвало да бъде докладвано от служителите на ОДЧ при 09 РУ - СДВР и за времето от 13:15 до 14:15 на 30.05.2019г., но в протокола било отразено, че не се съдържали записи, имащи отношение към случая. Прието е, че с посоченото бездействие е нарушен чл. 59, ал.1 от Инструкция № 81213-929/02.12.2014г., съставляващо нарушение на служебната дисциплина по чл.194, алр.2, т.1 ЗМВР, за което се налага на основание чл.200, ал.1, т.11 от същия закон дисциплинарно наказание "порицание", конкретно органът се е позовал на т.11, предложение първо "неизпълнение на служебни задължения или заповеди".

В оспорената по делото заповед органът е обсъдил даденото сведение от жалбоподателя, както и от другия член на наряда - полицай К., взел е предвид фактите, които са доказани и при снемането на данните от камерите и разговорите по телефона и радиоефира. Също в мотивите на заповедта е посочено, че провереният автомобил е преминал на червен светофар, извършена е проверка, но е освободен, без да бъдат предприети действия за съставянето на акт за установяването на административно нарушение по ЗАНН. Тези обстоятелства са съдържати и в сведенията на двамата полицаи -

К. и жалбоподателя. Конкретно органът е преценил поведението на жалбоподателя като опит да прикрие част от действията си, което затруднявало разкриването на обективната истина, а изявлението му, че е докладвано за конкретния автомобил в ОДСЧ на 09 РУ СДВР, напълно противоречало на предоставените записи за въпросния период от време от оперативната дежурна част на 09 РУ - СДВР. Също органът е съборазил, че жалбоподателят е награждаван 5 пъти и същия брой е наказван. Органът се е позовал на доказателствата и мотивите в справката на комисията изрично - стр.2 от заповедта. Изрично е обсъдил освен поведението на ищеца, квалифицирал е и формата на вината му - деянието е виновно, умишлено. Органът е изложил данни за запознаването на жалбоподателя с Инstrukция №81213-929/2014г. за патрулно-постовата дейност, за което е съставен протокол от 11.06.2015г. Формиран е извод, че не са предприети необходимите действия, произтичащи от нормативния акт, без да има конкретни пречки да изпълни служебните си задължения.

Същевременно органът е преценил, че бездействието на жалбоподателя е с ниска степен на обществена опасност, тъй като от него не са настъпили вредни последици, но е взел предвид цялостното поведение на служителя - наказван многократно, от което е формиран извод, че П. е склонен към извършване на нарушения на служебната дисциплина. По тези съображения и при преценката за съразмерност по чл.206, ал.2 ЗМВР, е определен максималния срок на наказанието.

Съдът намира, че фактическото основание, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя с оспорената заповед, се установява от данните по делото. Фактическите констатации за незаконосъобразното бездействие на жалбоподателя са установени още в справката на комисията. Жалбоподателят не е представил доказателства нито се е позовал на вече събрани такива в подкрепа на твърдението си, че за конкретния проверен от него автомобил е докладвал на ОДЧ. Правилни са изводите на дисциплинарно-наказващия орган, че извършената проверка е следвало да бъде докладвана от служителите в ОДЧ и отношение за извършеното нарушение на ЗДВП е следвало да вземе Отдел Пътна полиция, което не е направено поради бездействието на жалбоподателя. Конкретно отрицателния факт е приет за установен от протокол от 04.06.2019г. с № 513р-45825. Протоколът, като съставен от длъжностни лица при МВР в рамките на дисциплинарна проверка, е допустимо доказателство, което не е оспорено и не е опровергано от други такива, следователно, следва да бъде ценено относно съдържащите се в него факти и обстоятелства за осъществената комуникация по телефоните и радиоефира на ОДЧ при 09 РУ - СДВР.

Правилно посоченото бездействие е определено като неизпълнение на служебни задължения от страна на жалбоподателя по посочената като нарушена разпоредба - чл.59 п, ал.1 от Инstrukцията, доколкото не е спорно, че жалбоподателят е извършил проверката, полицай К. е дал сведения и е установено в мотивите на справката на комисията, че е бил в служебния автомобил от записите на камерите, за съдържанието на които също е

съставен протокол - идентично неопроверган от други доказателства и неоспорен от жалбоподателя относно установеното от записите на камерите.

Следва да се отбележи, че и К. и жалбоподателят в сведенията ,дадени пред комисията са поддържали, че са освободили автомобила, тъй като водачът бил възрастен, казал че е болен и току-що е излязъл от болница- основания, несъвместими с изискванията на нарушената разпореда.

Предвид на всичко изложено, то се доказва от фактическа страна извършеното нарушение - чрез бездействие и от страна на жалбоподателя, на чл.59, ал.1 от Инструкцията, която вменява задължение на нарядите, т.е. на всеки от назначените в наряда лица.

Що се касае до размера на наказанието, то правилно е съобразено цялостното поведение на жалбоподателя - наградите, които е получил, наложените наказания и , по въпроса за вината му в конкретния случай са изложени конкретни и аргументирани мотиви, като изводите на органа, предвид и останалите обстоятелства по делото, се споделят от съда. Видно е, че от събраните сведения за конкретния случай, гражданите са били възмутени от поведението на пътя на въпросния водач на лекия автомобил марка Мерцедес, в скоято обстановка служителите са извършили проверката, приключила без докладване в ОДЧ от нито един от двамата полицаи К. и П., назначени АП 203 за конкретното дежурство и без последствия за водача.

Настоящият състав на съда няма правомощие да обсъжда и преценява за законосъобразност друг административен акт, различен от оспорения по делото, друго би противоречало на принципа на сезиране в съдебното производство - чл.127, ал.1 АПК. Поради това доводът на адв. А. за различие в срока на наказанията на двамата полицаи, не може да бъде обсъждан и преценяван от настоящия съд.

Що се касае до довода за несъставомерност поради противоречие на правната квалификация с вмененото нарушение от фактическа страна, доводът също е неоснователен. Органът изрично е отграничил конкретната хипотеза по чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР- "неизпълнение на служебните задължения или на заповеди", произтичащи от цитирания нормативен акт. Действително, чл.59, ал.1 от Инструкцията съдържа пряко задължение за назначените в нарядите полицаи, касае се за специална уредба на патрулно постова дейност, която жалбоподателят е следвало да спазва с.като пряко служебно задължение по време на процесното дежурство.

Следователно, оспорената по делото заповед е и материално законосъобразна.

На основание всичко изложено, не се установи основани епо чл.146 АПК за отмяната на заповедта, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

поради своевременно направено искане за присъждане на разноски, такива следва да се присъдят за юрисконсултско възнаграждение, предвид процесуалното представителство, осъществено по делото от юрк. К. за

директора на СДВР.

Предвид изхода на делото и съдът като съобрази, че в чл.143 АПК не е предвиден размер на разноски за процесния случай, субсидиарно е приложим е чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК. В чл.78, ал.8 ГПК е предвидено, че в полза на юридически лица, ако са защитавани от юрисконсулт, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, който размер не може да надхвърля максималния размер на възнаграждението за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Предвид обстоятелството, че предметът на делото не касае значителна правна сложност, следва да се приложи предвиденото в чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ, като такива следва да се присъдят в минимален размер на 100 лв. и в полза на юридическото лице - СДВР. Приложимостта към казуса по делото на правната уредба по чл.78,ал.8 ГПК, изключва присъждане на разноски на ответника за юрисконсултско възнаграждение по Наредбата за минималните възнаграждения на адвокатите. Размерите на възнагражденията по тази наредба следва единствено да се вземат предвид при преценката за прекомерност - чл.78, ал.5 ГПК вр. чл.144 АПК.

На основание изложеното и чл. 172, ал.2 АПК съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. П. Х., с ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед № 513з – 7289/17.10.2019г., на директора на СДВР, с която на основание чл.204, т.3 чл.194, ал.2, т.1 вр. с юл. 197, ал.1, т.3 и чл. 200, ал.1, т.11 е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година.

ОСЪЖДА Х. П. Х. да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ със седалище С., сумата от 100 (сто) лева за разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия